

**Núm. de Protocol: AD-058-1/05**

**S E N T È N C I A   NÚM. 10-2006**

**PARTS:**

**Apel·lant: R.S.A.**  
Representant: E.C.  
Advocat: G.O.

**Apel·lada: M.I. GOVERN**  
Representant: P.M.  
Advocat : A.H.

**COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:**

**President :** M.I. Sr. Bernard Plagnet

**Magistrats:** M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià  
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 15 de març de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-058-1/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet** el qual expressa el parer del Tribunal.

## **A N T E C E D E N T S D E F E T**

1.-La societat R.SA va interposar recurs contra la decisió del Govern de data 12 de gener del 2005, desestimatoria del recurs de reposició formulat contra la resolució del 6 d'octubre del 2004, sol·licitant l'anul·lació de la sanció imposada.

2.-En la sentència del 26 de setembre del 2005, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat R.SA

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 8 de novembre del 2005, la societat R.SA manifesta principalment que la sanció és molt severa ja que l'error és involuntari.

4.- En la seva contesta de data 25 de novembre del 2005, el MI Govern manifesta principalment que els fets en el moment de la seva comissió, eren constitutius d'una infracció d'importació sense declaració, segons la llei contra el frau en matèria duanera del 4 de març de 1999.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

## **F O N A M E N T S D E D R E T**

**Primer.-** La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

**Segon.-** Els fets que han donant lloc a la present instància són els següents :

En data 25 de maig del 2004, els agents de duana van efectuar un control documental i físic de la mercaderia emmagatzemada i que es basava en el règim de dipòsit duaner (veure autorització de dipòsit duaner, foli. 88).

Els agents troben a faltar la mercaderia importada i enregistrada mitjançant l' IM7 ST 004 4666507 de data 29 de setembre del 2003 (veure foli 46). L'empleat de R.SA diu que aquesta mercaderia ja s'ha posat a la

venda, però no presenta el rebut de posada al consum. Aquesta declaració es va presentar el 2 de juny del 2004.

Els agents de Duana han considerat que aquests fets son constitutius d'una infracció d'importació sense declaració.

La realitat d'aquests fets no ha estat discutida per la societat R.SA que, simplement ha manifestat que la manca de declaració per davant l'administració respon únicament a una errada involuntària, aïllada i irrespetible.

**Tercer.-** El procés ha succeït com segueix :

La sanció es basa, en principi, sobre les disposicions de l'article 7-1-c de la Llei del 14 d'abril de 2004. Aquesta referència comporta un error material ja que en el moment dels fets, estava en vigor la Llei del 4 de març de 1999 (la Llei del 14 d'abril del 2004 va entrar en vigor el 4 de juny del 2004).

Però aquest error material el va rectificar el Govern per carta del 6 de setembre del 2004 (veure foli 55) i per tant la sanció es basa en l'article 7 de la Llei contra el frau en matèria duanera de 4 de març del 1999.

Per tant, el procés seguit és regular.

**Quart.-** Sobre el fons :

Segons l'article 7-1-c de la Llei contra el frau en matèria duanera del 4 de març 1999:

« Es considera importació sense presentació de declaració la sortida de mercaderia que es trobava sota un règim duaner suspensiu sense presentació al despatx de control de la declaració corresponent ».

Així i tot, el MI Govern ha aplicat el principi d'aplicació immediata de la norma la més favorable en matèria de sancions: ha aplicat l'article 248 apartat 3 a) de la Llei del 2004 que preveu « una sanció igual a deu vegades l'import dels drets i/o impositcions eludides més un complement de 60 a 900 euros segons les bases indicades a continuació, sense que aquesta pugui ésser inferior a 210 euros » (veure foli 60).

Aquesta Sala ja ha jutjat varies vegades que la infracció administrativa pot ésser imputada a títol de negligència. Podem citar principalment la sentència n° 42-2004 del 8 d'octubre del 2004: «és negligència per part d'una empresa professional titular d'un dipòsit duaner, deixar sortir del mateix mercaderies sense complir les formalitats de declaració davant les autoritats duaneres. Doncs es tracta d'un deute essencial l'incompliment del qual és imputable a l'empresa, que no pot vàlidament excusar aquesta negligència en la conducta d'un (s) treballador (s) ».

Aquests principis són aplicables en aquest cas i la sanció és per tant conforme a dret. En conseqüència, la sentència de primera instància s'ha de confirmar.

## **D E C I S I Ó**

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

**Primer:** Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la societat R.SA .

**Segon:** Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió del Govern de data 12 de gener del 2005, desestimatoria del recurs de reposició formulat contra la resolució de data 6 d'octubre del 2004, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA**  
Sala Administrativa